

Euroopa Kohtu (uuesti läbivaatamisega tegelev koda) 17. septembri 2018. aasta otsus, millega vaadatakse uuesti läbi Üldkohtu (apellatsioonikoda) 19. juuli 2018. aasta otsus kohtuasjas T-646/16 P: Simpson versus nõukogu

(Kohtuasi C-542/18 RX)

(2018/C 427/17)

Kohtumenetluse keel: inglise

Üldkohtu menetluse pooled

Hageja: Erik Simpson (esindaja: advokaat M. Velardo)

Teine menetlusosaline: Euroopa Liidu Nõukogu

Uuesti läbivaatamise esemeks olevad küsimused

Kas – arvestades eelkõige õiguskindluse üldpõhimõtet – Euroopa Liidu Üldkohtu 19. juuli 2018. aasta otsus Simpson vs. nõukogu ohustab liidu õiguse ühtsust või järjepidevust seetõttu, et Üldkohus, tegutsedes apellatsioonikohtuna, otsustas, et Avaliku Teenistuse Kohtu 24. juuni 2016. aasta määruse Simpson vs. nõukogu teinud kohtukoosseis ei olnud moodustatud nõuetekohaselt, kuna selle koosseisu ühe liikme ametisse nimetamise menetluses pandi toime rikkumine, mis tõi kaasa Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 47 teise lõigu esimeses lauses tagatud seaduse alusel moodustatud kohtu põhimõtte rikkumise.

Kas sama moodi ETLT artiklis 277 nimetatud aktidega võib kohtuniku ametisse nimetamise üle teostada seaduslikkuse kõrvalkontrolli või on selline kontroll – kas põhimõtteliselt või teatava tähtaja möödudes – välistatud või piiratud üksnes teatud liiki rikkumistega, et tagada õiguslik stabiilsus ja jõustunud kohtuotsuste õigusjõud.

Euroopa Kohtu (uuesti läbivaatamisega tegelev koda) 17. septembri 2018. aasta otsus, millega vaadatakse uuesti läbi Üldkohtu (apellatsioonikoda) 19. juuli 2018. aasta otsus kohtuasjas T-693/16 P: HG versus komisjon

(Kohtuasi C-543/18 RX)

(2018/C 427/18)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Üldkohtu menetluse pooled

Hageja: HG (esindaja: advokaat L. Levi)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Uuesti läbivaatamise esemeks olevad küsimused

Uuesti läbivaatamine käsitleb küsimust, kas – arvestades eelkõige õiguskindluse üldpõhimõtet – Euroopa Liidu Üldkohtu 19. juuli 2018. aasta otsus HG vs. komisjon (T-693/16 P, ei avaldata, EU:T:2018:492) ohustab liidu õiguse ühtsust või järjepidevust seetõttu, et Üldkohus, tegutsedes apellatsioonikohtuna, otsustas, et Avaliku Teenistuse Kohtu 19. juuli 2016. aasta otsuse HG vs. komisjon (F-149/15, EU:F:2016:155) teinud kohtukoosseis ei olnud moodustatud nõuetekohaselt, kuna selle koosseisu ühe liikme ametisse nimetamise menetluses pandi toime rikkumine, mis tõi kaasa Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 47 teise lõigu esimeses lauses tagatud seaduse alusel moodustatud kohtu põhimõtte rikkumise.

Uuesti läbivaatamine käsitleb eelkõige küsimust, kas sama moodi ETL artiklis 277 nimetatud aktidega võib kohtuniku ametisse nimetamise üle teostada seaduslikkuse kõrvalkontrolli või on selline kontroll – kas põhimõtteliselt või teatava tähtsusega – välistatud või piiratud üksnes teatud liiki rikkumistega, et tagada õiguslik stabiilsus ja jõustunud kohtuotsuste õigusjõud.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesverwaltungsgericht (Austria) 23. augustil 2018 – FN jt

(Kohtuasi C-546/18)

(2018/C 427/19)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesverwaltungsgericht

Põhikohtuasja pooled

Kaebajad: FN, GM, Adler Real Estate AG, HL, Petrus Advisers LLP

Vastustaja: Übernahmekommission

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/25/EÜ ülevõtmispakkumiste kohta (¹) artiklitega 4 ja 17 on – liidu õiguses esinevat tõhususe põhimõtet arvesse võttes – vastuolus tõlgendus, et direktiivi 2004/25 artiklis 4 sätestatud järelevalveasutuse jõustunud otsusel, millega tuvastati, et teatav isik on rikkunud direktiivi 2004/25 ülevõtmiseks kehtestatud liikmesriigi õigusnorme, puudub selle isiku suhtes sama järelevalveasutuse poolt hiljem läbi viidavas väärteomenetluses siduv mõju, mille tulemusel on asjaomasel isikul võimalus uuesti esitada kõiki faktilisi ja õiguslikke vastuväiteid ning tõendeid selleks, et jõustunud otsusega tuvastatud rikkumine vaidlustada?
2. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/25/EÜ ülevõtmispakkumiste kohta artiklitega 4 ja 17 on – liidu õiguses esinevat tõhususe põhimõtet arvesse võttes – vastuolus tõlgendus, et direktiivi 2004/25 artiklis 4 sätestatud järelevalveasutuse jõustunud otsusel, millega tuvastati, et teatav juriidiline isik on rikkunud direktiivi 2004/25 ülevõtmiseks kehtestatud liikmesriigi õigusnorme, puudub selle juriidilise isiku esindusõigusega organi suhtes sama järelevalveasutuse poolt hiljem läbi viidavas väärteomenetluses siduv mõju, mille tulemusel on asjaomasel isikul (organil) võimalus esitada kõiki faktilisi ja õiguslikke vastuväiteid ning tõendeid selleks, et jõustunud otsusega tuvastatud rikkumine vaidlustada?
3. Kui küsimusele üks on vastus eitav:

Kas Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikliga 47 on vastuolus liikmesriigi praktika, millest tuleneb, et direktiivi 2004/25 artiklis 4 sätestatud järelevalveasutuse jõustunud otsusel, millega tuvastati, et teatav isik on rikkunud direktiivi 2004/25 ülevõtmiseks kehtestatud liikmesriigi õigusnorme, on selle isiku suhtes sama järelevalveasutuse poolt hiljem läbi viidavas väärteomenetluses siduv mõju, mille tulemusel ei ole asjaomasel isikul võimalust vaidlustada jõustunud otsusega tuvastatud rikkumist õigusliku hinnangu ega asjaolude tuvastamise osas?